

[Ministeren for offentlige arbejder.]

generelt om den. Det er nok rigtigt, at der her er et område, hvor behovet for friarealer er særlig stort.

Jeg vil dog gerne sige rent principielt om dette med lystbådehavne — det kan så også være en principiel stillingtagen til Nivåplanen — at det offentlige jo udmærket kan og bør engagere sig i en række ting, som har turistmæssigt, rekreativt formål. Befolkningens sundhed må ligge os alle på sinde, og i den henseende er sporten ved havnen, lystbådsejladsen eller en tur med motorbåd naturligvis af væsentlig værdi. Men jeg har indtryk af, at alle her i det høje ting i og for sig er indstillet på, at vi ikke skal engagere os i for mange nye ting; vi har jo nok at gøre med at klare dem, vi allerede har påtaget os. Ud fra den betragtning må jeg derfor sige rent principielt, at vi er ikke indstillet på at gå ind for eller yde et eller andet procenttilskud, hverken til et Nivåprojekt eller til et andet projekt.

Når det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at det måske nok var ønskeligt, om man tog hele dette forhold op, for sejlsportsfolkene og motorsportsfolkene på søen kan måske nok føle, at de ikke er ligestillet med en hel række andre, som driver sport af forskellig art. Det er imidlertid nok rimeligt, sådan som jeg forstår stemningen hos folketingsmedlemmerne og i befolkningen i almindelighed, at man lader kommuner eller amter kigge på forholdet, og at man så i øvrigt ud fra et landsplanlægnings-synspunkt, et kulturelt synspunkt, tager hele det problem op, om det offentlige og staten skal engagere sig i dette specielle område. Det er altså ikke vendt imod sejlsportsfolkene eller motorsejlerne, når jeg må afvise at gå ind i dette, men det er udtryk for en principiel stillingtagen under de givne økonomiske forhold.

Endelig vil jeg sige, at jeg bestemt må fraråde at investere penge i en fiskerihavn i Nivå; det ville være en fuldstændig fejl-investering.

Herlöv Larsen: Jeg takker ministeren for svaret. Jeg forstod ministeren således, at der var tale om, at man på specielle områder måtte drøfte dette spørgsmål nærmere. Jeg håber, at man, når man går videre med planlægningen og udbygningen af bl. a. hovedveje og motorveje i hele Frederiksborg amt, vil søge at tilgodese behovet for såvel rastepladser som friarealer for befolkningen i Frederiksborg amt, som vokser med så stærk hast.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Mads Eg Damgaard* til landbrugsministeren:

„Vil ministeren foranledige, at hugsten i statsskovene begrænses mest muligt, indtil det stormfældede træ er solgt?“

Mads Eg Damgaard: Jeg skulle måske have stillet spørgsmålet på en lidt anden måde, for når jeg spørger ministeren, om han kan foranledige, at hugsten i statsskovene begrænses mest muligt, indtil det stormfældede træ er solgt, er jeg sikker på, at han vil sige: ja men statsskovene er naturligvis nødt til ligesom de private skove at have det vindfældede træ ordnet, for at det ikke skal forgå, for at det ikke skal rådne.

Jeg skulle måske derfor spørge ministeren, om han kunne gøre noget til, at den meget store træmængde, der på den måde kommer frem, ikke trykker markedet for meget; dermed kunne man eventuelt hjælpe de private skovejere. På hvilken måde det skal gøres, kan jeg ikke give anvisning på; det kan gøres på forskellige måder, f. eks. ved yderligere kreditgivning, oplagring af træ osv., for at de private skovejere kan få tid til at få deres træ ordnet og solgt til dog nogenlunde antagelige priser. Sidste februars storm nedsatte, tror jeg nok, råvareprisen med op til, måske endda over, 20 pct.

Jeg håber på et gunstigt svar fra landbrugsministeren.